రానురాను

అ ఆ ఇ ఈ విటమినులు

టి. వి. శంకరం

మనం తినే ఆహారంలో విటమినులు చాలా అవసరం ఆ విటమినులు శరీరావసరాలకు సరిపడా మన ఆహారంలో లేనట్టయితే మనం వెంటనే జబ్బు చేస్తాం. (తొందరపడకండి, ఇది ఆరోగ్య వ్యాసం కాదు, నేను డాక్టర్ని కాను!)

విటమినులను గురించి స్థాలీపులాక న్యాయంగా (ఇక్కడ వాడవలసిన న్యాయం ఇదేనా?) సాధారణ నరమానవులు తెలుసుకోవలసిన రెండు ముక్కలూ అనుకున్నాం గనక ఇక మనం వాటిని వదిలేసి వాటి నామధేయాలు పరిశీలింతాం.

ఈ విటమినులను కనిపెట్టినవాళ్లు ఎందుకో వాటికి ఏ, బీ, సీ, డీ, వగైరా అక్షరాలు తగిలించారు ఇవి ఇంగ్లీషు అక్షరాలు. అవే గ్రీక్ అక్షరాలైతే ఆల్ఫా, బీటా, గామా, డెల్టా అనాలి, ఉర్దూ అక్షరాలైతే అలీఫ్, బే, పే, తే వగైరా అనుకోవాలేమో.

ఏమైనప్పటికీ విటమినుల దగ్గిర ఆరోగ్య సూత్రాలూ, సాహిత్యమూ ఒకదాన్ని ఒకటి అంటుకున్నాయని నా దృఢమైన నమ్మకం. దీన్ని గురించి ఒక బ్రహ్మాండమైన రిసెర్చిచేసి, థీసిస్ రాసి, డాక్టరేట్ కొట్టేస్తానన్న ఆశ నాకు లేకపోలేదు.

ఆరోగ్యం - విటమినులు - అక్షరమాల - సాహిత్యం! ఆరోగ్యానికీ సాహిత్యానికీ గల సంబంధం కొట్టవచ్చినట్టు కనిపిస్తూ ఉంది. ఎవరూ కాదనటానికి లేదు ఒక్కోరకం సాహిత్యం చదివితే జబ్బు చెయ్యటం మనకందరికీ అనుభవంలో విషయమే!

ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వాలు కూడా గుర్తించాయి. అందుకనే అవి అప్పుడప్పుడూ కొంత కొంత సాహిత్యాన్ని నిషేధిస్తూంటాయి. ఇలాంటి నిషేధాలకు ముఖ్యకారణం ఒక విధమైన పిరికితనమే అయినప్పటికీ, ప్రజారోగ్యం దృష్ట్యా జరిగినట్టయితే నిషేధాలు లాభిస్తాయి.

కాని అదే జరగటం లేదు. దాదాపు ఏ పుస్తకాన్ని నిషేధించినా భయకంపితత్వం (అటువంటిమాట ఉంటే) కారణంగా ఉంటున్నది. దేన్ని చూస్తే మనకు భయం వేస్తుందో దాని మనం చంపటానికి యత్నిస్తాం. అది మానసిక దౌర్బల్యం.

విటమినులు లేని సాహిత్యాన్ని శాస్త్రీయ పద్ధతిలో అదుపుచేయవచ్చునని తోస్తుంది. ఉదాహరణకు, సాహిత్యశానిటరీ ఇన్‌స్పెక్టర్లను ఏర్పాటు చెయ్యటం గురించి మీరేమంటారు? ఆ మాటకు వస్తే మామూలు శానిటరీ ఇన్‌స్పెక్టర్లు చేతులు తడి చేసుకోవటం లేదా ఏమిటి?

ఇంకో ఐడియా—

సాహిత్య శాస్త్రజ్ఞులు కొందరు ఒక కమిటీగానో, పరిషత్తుగానో ఏర్పడి, ఒక సెమినార్ జరిపి—కావలిస్తే కేంద్ర విద్యాశాఖా మంత్రి చేత ప్రారంభోత్సవం చేయించవచ్చు!—ఏయే రకం సాహిత్యంలో ఏయే ప్రమాణాలలో విటమినులూ, మాంసకృత్తులూ, కొవ్వుపదార్థాలూ, కార్బొహైడ్రేట్‌లూ ఉన్నదీ జాబితా వేయించవచ్చు.

ఆ జాబితా ఇంచుమించు ఇలా ఉంటుంది:

డిటెక్టివు సాహిత్యం — విటమినులు 0. 2; మాంసకృతులు 0. 1, కొవ్వు పదార్థం 0. 2; కార్బొ హై: 5. 0

సెక్సు సాహిత్యం - విట: 0; మాంస· 0: కొవ్వు: 1; కార్బొ· 2.

సినిమా సాహిత్యం - వి· 0; మాం· 0: కొ: 0; కా: 0

(పై అంకెలు ఉజ్జాయింపుగా వేసినవి. ప్రత్యేక గ్రంథాల జనన కాలాన్ని బట్టి ఈ

అంకెలు మారవచ్చు. గనక వీటిని పరమ ప్రమాణాలుగా ఎంచరాదు.)

ఆ తరవాత దేశమంతటా (కాపలిస్తే ఉత్తర దేశంలో ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉంచుకోనివ్వండి) రీసెర్చి కేంద్రాలు ఏర్పాటు చెయ్యాలి. ఈ కేంద్రాలలో ఎలాటి ప్రయోగాలు జరగాలయ్యా (లేక, జరగాలమ్మా) అంటే

గినీ పిగ్గుల్లాగా ప్రతి కేంద్రంలోనూ కొందరు వ్యక్తులు, వివిధ వయస్సుల వాళ్ళు, ఉంటారు అందులో ఒక గినీ పిగ్గుకు—క్షమించాలి—వ్యక్తికి—ఒక నెల రోజులపాటు ఒకే రకం సాహిత్యం—మాట వరసకి డిటెక్టివు సాహిత్యమనుకోండి—ఇవ్వాలి నెలరోజుల అనంతరం ఆ మనిషి జీర్ణశక్తినీ, నరాల స్థితినీ, శ్రవణ శక్తినీ, బ్లడ్ ప్రెషర్‌నూ శ్రద్ధగా పరిశీలించాలి.

ఈ విధంగా అన్ని రకాల సాహిత్యాన్నీ ప్రయోగించి చూసిన తరవాత ఏ సాహిత్యాన్నీ నిషేధించవలిసిన అవసరం ఉండదు ఆహారాన్ని బాలెన్స్ చేసినట్టుగా, చదివే పుస్తకాలను కూడా బాలెన్సు చేసుకోవచ్చు

ఉదాహరణకు, రెండు డిటెక్టివు నవలలూ, భగవద్గీతలో ఒక అధ్యాయమూ, ఒక తెలుగు దినపత్రిక ఎడిటోరియల్, సోషలిస్టు దృక్పథంతో రాసిన ఒక రాజకీయ వ్యాసమూ కలసి బాలన్స్‌డ్ పఠనం కావచ్చు.

సాధారణంగా పుస్తకాలను నిషేధించే వాళ్లకి, జనం అచ్చగా ఆ పుస్తకాన్నే చదవరనే జ్ఞానం ఉండదు వాళ్ల ననవలసిన పనిలేదు శాస్త్రజ్ఞులే ఉత్త పుణ్యానికి తాము కంగారు పడి ప్రపంచాన్ని కంగారు పెడుతుంటారు

ఎవడో శాస్త్రజ్ఞుడు ఏ పాపమూ ఎరుగని ఎలుకల్ని తీసుకొచ్చి వాటిని రోజుల తరబడి ఏ మారువా నెయ్యిమీదనో బతికిస్తాడు. వాటి బొచ్చు కాస్తా రాలిపోతుంది, లేదా కళ్లు పోతాయి. (అబ్బురమా?) ఆ మారువా నెయ్యి తినవద్దనీ, తింటే జుట్టూడుతుందనీ, కళ్లు పోతాయనీ అంటాడు

అంతమాత్రానికి శాస్త్రపరిశోధన కూడదని కాదు. అచ్చగా మారువానెయ్యి మాత్రమే తింటే ఎలుకలకుగాని మనుషులకుగాని ఏం జరిగేదీ తెలుసుకోవలసిందే అస్తమానం ఒకటే పదార్థం తింటే జబ్బుచెయ్యక తప్పదు—అది ఎంత మొనగాడు ఆహారమైనా సరే.

ఈ ప్రమాదం ఆహారం విషయంలో కంటె పుస్తక పఠనం విషయంలో హెచ్చు అమెరికాలో అచ్చగా కామిక్ స్ట్రిప్స్ మాత్రమే చదివే పిల్లలు-వాళ్ల తల్లులనూ, ఇతరులనూ, గుండేసి కొట్టి చంపి చాలా గొప్పపని చేశామనుకున్నారు.

ఈ నాడు మన దేశంలో డిటెక్టివు సాహిత్యముతప్ప చూడనివాళ్లున్నారు రెండు దశాబ్దాల క్రితం గాంధీజీ రచనలుతప్ప చదవని వాళ్లుండేవాళ్లు. వాళ్ల మానసిక ఆరోగ్యం క్రమంగా క్షీణించటం గమనించబడింది తప్పు గాంధీజీ రచనలది కాకపోవచ్చు, అది తప్ప ఇంకేమీ చదవకపోవటం తప్పే

కాని అక్కడక్కడా కొందరు దృఢమైన తత్వాలు గలవాళ్లు కనిపిస్తారు. వాళ్లు అన్ని రకాల సాహిత్యమూ చదివికూడా ఆరోగ్యం కాపాడుకుంటారు. కొందరు అచ్చగా శాస్త్ర గ్రంధాలే చదువుతూ కూడా చెక్కుచెదరకుండా ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుంటారు

ఇందులో వ్యక్తిగతమైన అభిరుచులు కొన్ని చిక్కులు తెచ్చిపెడుతున్నాయి. కొందరికి డిటెక్టివు సాహిత్యం పేరు చెబితేనే పడదు మరి కొందరికి మార్క్సిస్టు సాహిత్యం జ్ఞాపకంవస్తేనే కడుపులో తిప్పుతుంది అనేకమందికి వైజ్ఞానిక సాహిత్యమంటే విముఖత్వం

ఇటువంటివాళ్లు సామాన్యంగా తప్పుడు ప్రచారం విని చెడిపోయినవాళ్లయి ఉంటారు. అనుమానమూ, భయమూ వాళ్లని ఆవేశించి ఉంటాయి. కొందరు కొందరు తత్వాలకు కొన్ని కొన్ని రకాల సాహిత్యం పడకపోవటంకూడా కద్దు చీకట్లో బయటికి వెళ్ళలేనివాళ్ళు "అయిదు శవాలు" అన్న డిటెక్టివు రచన చదవటం అంత మంచిదికాదు కార్మికులు చేసిపెట్టే లాభాలతో కొత్త పరిశ్రమలను నెలకొల్పుతూ, "నేను ఇన్నివేలమందికి బతుకు తెరువు చూపిస్తున్నాను," అనే పెట్టుబడిదారు మార్క్సు చెప్పిన ఆర్థిక సిద్ధాంతాలు చదవటం వృథా. జంతుజాలమంతా పనిపెట్టుకుని భగ

వంతుడు సృష్టించినదేనని నమ్మదలచిన వాడు పరిణామవాదం చదివి బాగుపడడు. చదవదగిన సాహిత్యమంతా వేదకాలంలోనే రాయబడిందనే వాణ్ణి మన ప్రపంచంలో ఉన్నట్టుకూడా భావించలేం!

ఇంతకూ అసలు విషయమేమంటే—అ ఆ ఇ ఈ వగైరా విటమినులు సాహిత్యంలోకూడా ఉన్నాయి రచనలు చేసేవాళ్లు అవి లేని రచనలు చెయ్యగూడదు. చదివేవాళ్లు వీలయినంత వరకు రకరకాల రచనలు చదవాలి తప్ప, నిష్కారణంగా కొన్నిరకాల రచనలు చూసి బెదిరిపోగూడదు ఈ రెండూ కూడివచ్చిన నాడు ప్రజల యొక్క మానసిక ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ★

పంతుళ్ల గోడు

"అశ్వినీకుమార్"

ఈనెల 14 వ తేదీన ప్రాథమికోపాధ్యాయుల దినం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అంతటా జరుపబడింది ఐతే ప్రాథమికోపాధ్యాయుల ఈ చర్యకు విశేష ప్రచారం లభించినట్టు కనుపడదు అటు ప్రజలకూ ఇటు ప్రభుత్వాలకూ ఈ యుపాధ్యాయుల గోడు మాత్రం పట్టకుండా ఉంటే ఏమోకాని ప్రజాభిప్రాయాన్ని నిర్మాణంచేసే పత్రికలకుకూడా ఈ గోడుతో సంబంధంలేనట్లు మూకీభావం వహించడం అత్యంత శోచనీయం ఏ సిర్పూరుమిల్లులోనో ఏ తంతి తపాలా శాఖలోనో సమ్మె జరిగితే దానికి ప్రచారం లభిస్తుంది కాని ప్రశాంతంగా సమ్మెవలెకాక 14 వ తేదీనాడు 35,000 మంది ప్రాథమికోపాధ్యాయులు అన్నం తినక తమ విధుల నిర్వర్తించారు ఈ విషయం ప్రచారంలోకి రాకపోవటం కూడా సహజమే ఎందుచేతంటే ఇందులో గడబిడలు పుట్టించేలాంటి (sensational) దేమీలేదు కనుక. అసలు గాంధేయ విధానం కనుక. గాంధీజీ విధానాలకు ఆదిలో ఏమాత్రం ప్రచారం లబించిందో ఎవరికి తెలియదు? తెలుగు పత్రికలు ఇకముందైనా ఉపాధ్యాయుల సమస్యల పట్ల శ్రద్ధ చూపిస్తూ తమ సానుభూతి సహకారాలనూ వారికి ఇవ్వగలరని ఆశింపబడుచున్నది

14 వ తేదీ ప్రాథమికోపాధ్యాయుల దినముగా ఎందుకు జరుపబడింది? శాంతియుతంగా సమ్మెలు చేయకుండా, (ఈవ్యాసం అచ్చయ్యేనాటికి బహుశా ఉత్తర ప్రదేశ్‌లో ఉపాధ్యాయుల సమ్మె ప్రారంభం కావచ్చు) ఈ 35,000 మంది "జాతి నిర్మాతలు" కడుపు మాడ్చుకొని బళ్లకుపోయి మామూలుగానే పిల్లలకు పాఠాలు చెప్పుకొన్నారు. ఎందుచేత? వీళ్ల సమస్యలేవి? ఈ బడిపంతుళ్లను పొగడటంలో రాత్రిపగలు ఏకంచేసే (వి)నాయకులు కిమ్మనకుండా ఉండటం, కడుపు మాడ్చుకొని సైతం తమ విధుల నిర్వర్తించే ఉపాధ్యాయులను ఎక్కిరించటంగాక మరేమి?

రాష్ట్రాలలో ప్రాథమికోపాధ్యాయుల జీతం నెలకి కొన్ని ప్రాంతాలలో 25, కొన్ని చోట్ల 30, మరి కొన్ని ప్రాంతాలలో 35 రూపాయలవరకు ఉన్నది. ఈ విషయం గమనించి కేంద్ర ప్రభుత్వంవారు దయదలచి కనీసవేతనం 50 రూపాయలైనా ఉండాలని అందుకు ఏ రాష్ట్రం వారు తమ ఉపాధ్యాయులకు రూ 50/-ల జీతం ఇచ్చే నిర్ణయం తీసుకుంటారో వారికి అందుకు అయేఅదనపు ఖర్చులో సగం కేంద్రం భరిస్తానన్నది. ఈ సూచనను బొంబాయి వంటి కొన్ని రాష్ట్రాలు అప్పుడే ఆమోదించినవి. కాని దురదృష్టవశాత్తూ మన ప్రభుత్వం ఆమోదించలేదు సరికదా ఈ విషయాన్ని గురించి ఆలోచిస్తున్నట్టు సైతం కనిపించదు.